

CENTRUM BADANIA OPINII SPOŁECZNEJ

SEKRETARIAT
ZESPÓŁ REALIZACJI
BADAŃ

29-35-69, 628-37-04
21-07-57, 628-90-17

UL. ŻURAWIA 4A, SKR. PT. 24
00-503 W A R S Z A W A
TELEFAX: 29-40-89

BS/54/42/93

STOPIEŃ AKCEPTACJI PRZEMIAN WŁASNOŚCIOWYCH. ZAINTERESOWANIE KUPNEM AKCJI

Komunikat z badań

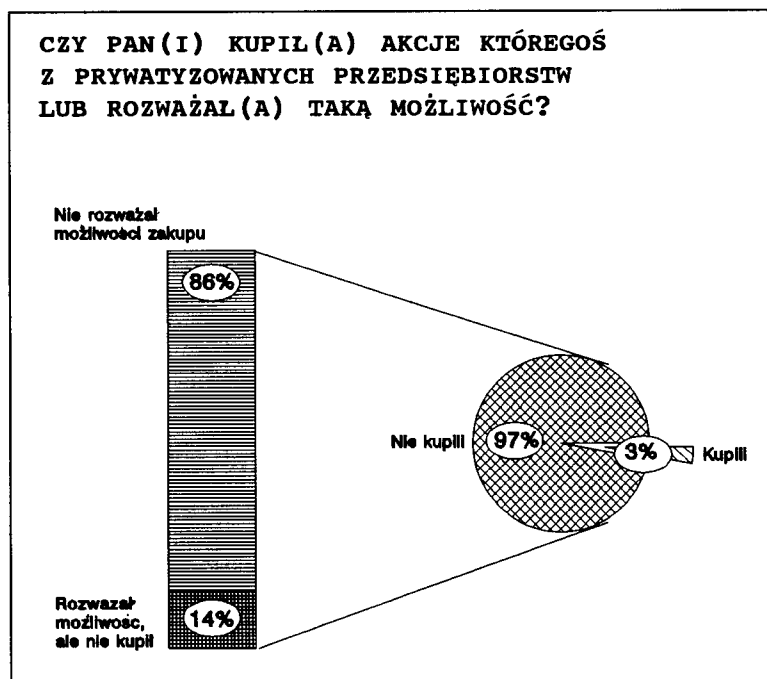
Warszawa, kwiecień 1993 r.

UWAGA: Przedruk materiałów CBOS w całości lub w części oraz wykorzystanie danych empirycznych jest dozwolone wyłącznie z podaniem źródła.

◆ Większość ankietowanych (66%) negatywnie ocenia dotychczasowy przebieg prywatyzacji. Zastrzeżenia najczęściej dotyczą społecznych skutków przemian własnościowych.

◆ Przeważająca większość ankietowanych chciałaby, aby szkoły, szpitale i wielkie zakłady przemysłowe pozostały wyłącznie własnością państwa. Może to oznaczać lęk przed utratą dotychczas powszechnie dostępnych dóbr lub świadczeń (bezpłatna opieka lekarska i nauka, pewność zatrudnienia).

◆ Chęć osobistego włączenia się w prywatyzację przez zakup akcji prywatyzowanych przedsiębiorstw jest w naszym społeczeństwie niewielka; wyraża ją wąska grupa osób najlepiej wykształconych i najzamożniejszych.

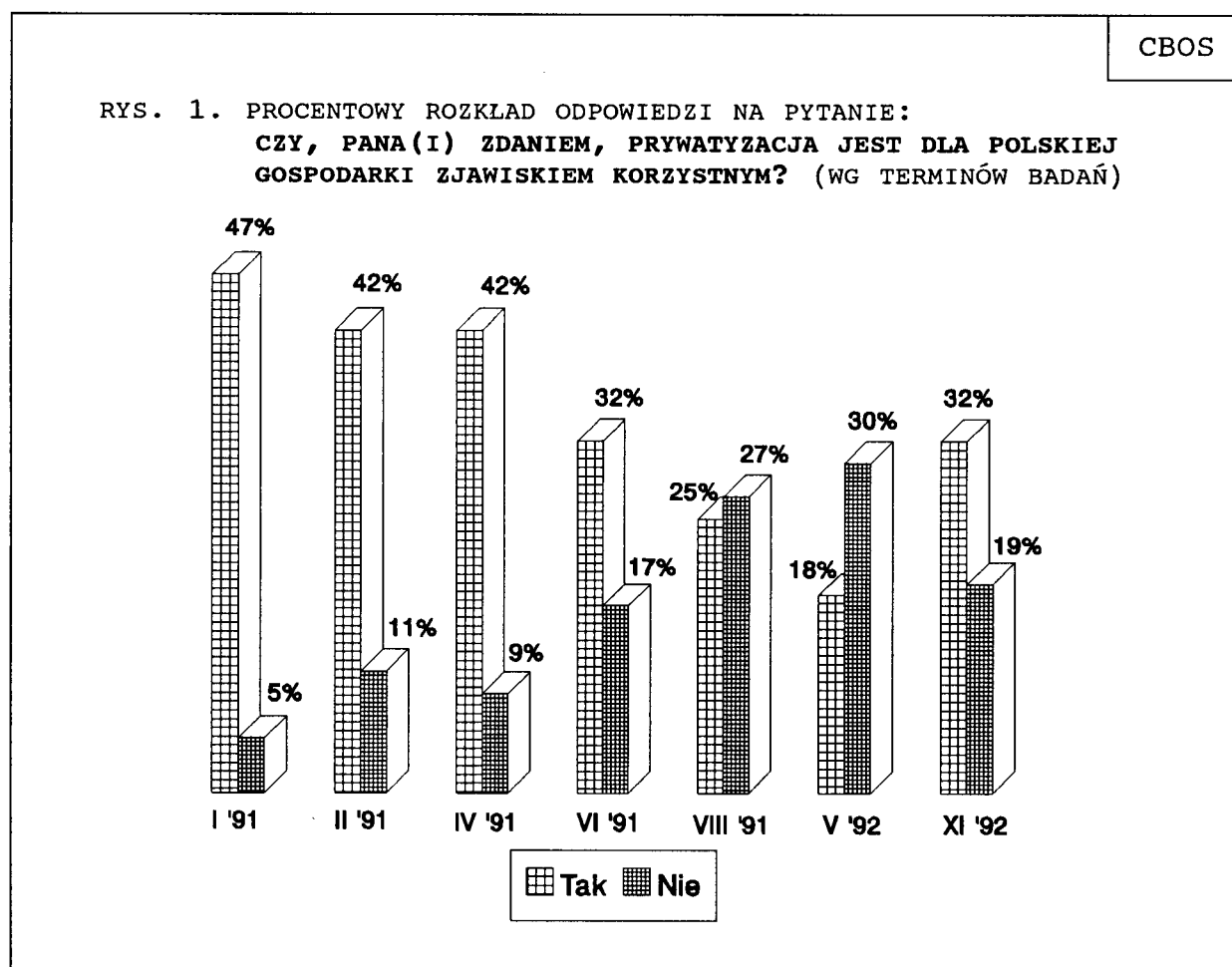

◆ Możliwość nabycia akcji w przyszłości rozważa co 10 respondent, ale ostateczna decyzja zależy będzie przede wszystkim od możliwości finansowych.

Ocena przebiegu procesu prywatyzacji

Od kilku lat nieprzerwanie toczy się dyskusja wokół przekształceń własnościowych. Problem ten wywołuje w społeczeństwie wiele emocji, dotyczy bowiem - bezpośrednio lub pośrednio - wszystkich Polaków. Stosunek do prywatyzacji (akceptacja lub niechęć) wiąże się, jak wskazują dotychczasowe badania CBOS na ten temat, przede wszystkim z postrzeganiem społecznych skutków tego procesu. Występująca od czerwca '91 negatywna tendencja w ocenach skutków prywatyzacji dla gospodarki kraju została jednak zahamowana - w listopadzie '92 po raz pierwszy zarysowała się wyraźna przewaga opinii, że prywatyzacja jest zjawiskiem korzystnym dla gospodarki kraju.

W sondażu przeprowadzonym w lutym¹ zapytaliśmy respondentów, czy uważają, że prywatyzacja przebiega prawidłowo, i poprosiliśmy o uzasadnienie wyrażonej opinii (pytanie otwarte). Pozytywne zdanie o przebiegu procesu zmian własnościowych wyraziło jedynie 10% respondentów. Połowa z nich powoływała się przy tym na argumenty o charakterze ogólnikowym ("prywatyzacja jest właściwym działaniem"), połowa zaś wskazywała na już widoczne pozytywne skutki prywatyzacji ("brak kolejek", "pełne sklepy", "wszystkiego pod dostatkiem" itp.). Pozytywnie oceniają przebieg prywatyzacji przede wszystkim ludzie młodzi (poniżej 25 roku życia), osoby, w których rodzinach dochód na osobę przekracza 2 mln zł oraz mieszkańcy regionu wschodniego.

Zdecydowana większość ankietowanych (66%) uważa, że prywatyzacja nie przebiega prawidłowo. Największa grupa respondentów uzasadnia ten pogląd niekorzystnymi skutkami przemian własnościowych. Część wypowiedzi odzwierciedla niektóre obiegowe opinie o prywatyzacji, np. "majątek narodowy wyprzedawany jest za bezcen", "sprzedaje się najlepsze przedsiębiorstwa, a te bankrutujące nadal pozostają państwowe", "polski przemysł przechodzi w obce ręce". Tego rodzaju opinie częściej niż inni prezentują pracownicy umysłowi, pracownicy handlu i usług oraz prywatni przedsiębiorcy. Robotnicy niewykwalifikowani i osoby mające najniższe dochody częściej motywują swą negatywną opinię o przebiegu prywatyzacji rosnącym bezrobociem, rolnicy zaś częściej niż inni wskazują na bogacenie się nielicznych grup społeczeństwa kosztem innych i obniżenie poziomu życia. Ocena przebiegu prywatyzacji przez pryzmat zjawisk, które nie zawsze są jej skutkiem, sugeruje, że przekształcenia własnościowe są utożsamiane z ogólnym procesem zmian w kraju i powszechnie przypisuje się im te same konsekwencje.

Inne opinie o nieprawidłowym przebiegu prywatyzacji oparte są na zastrzeżeniach co do sposobu jej realizowania. Zdaniem co 10 ankietowanego proces ten prowadzi do chaosu i bałaganu, widać brak koncepcji i niekonsekwencje, wzmaga się nieuczciwość, korupcja i konflikty. Respondenci z wyższym wykształceniem, inteligencja i kadra kierownicza częściej

¹ Badanie zrealizowane na zlecenie NBS w dniach 25-28 lutego 1993 r. na ogólnopolskiej reprezentatywnej próbie losowej (adresowej) dorosłej ludności (N=1196).

niż inni zwracają uwagę na bałagan i brak koncepcji w poczynaniach prywatyzacyjnych, natomiast prywatni właściciele wskazują przede wszystkim na towarzyszące prywatyzacji afery i nieuczciwość.

Tempo przemian własnościowych skrytykowało 20% wszystkich badanych respondentów - 15% było zdania, że jest ono zbyt opieszale, natomiast tylko 5% wyraziło przeciwną opinię ("zbyt szybkie"). Opinię o zbyt wolnym tempie zmian własnościowych interpretować można jako chęć ich przyspieszenia, a zatem zgodę na sam proces. W takim rozumieniu zwolennicy prywatyzacji to przede wszystkim osoby z wyższym wykształceniem, inteligencja, kadra kierownicza, właściciele prywatnych przedsiębiorstw, ankietowani uzyskujący wysokie dochody i mieszkający w dużych miastach. Spowolnienia tempa prywatyzacji chcieliby przede wszystkim pracownicy handlu i usług (a więc zatrudnieni w tym dziale gospodarki, który został dotychczas sprywatyzowany w największym stopniu). Brakiem widocznych efektów prywatyzacji uzasadniło swą negatywną opinię o przebiegu tego procesu 4% badanych.

Zastrzeżenia o charakterze negującym sens prywatyzacji zgłasza 8% wszystkich respondentów (najczęściej pracownicy handlu i usług). Uzasadniając swą negatywną opinię, osoby te wskazują przede wszystkim na sytuację kraju i społeczeństwa ("jesteśmy za biedni, ludzi nie stać na prywatyzację") oraz argumentują, że przedsiębiorstwa państwowe prywatyzuje się często "na siłę", bez uwzględniania wszystkich okoliczności oraz konsekwencji społecznych.

Przewaga ocen negatywnych nie jest dowodem na społeczny sprzeciw wobec samego procesu prywatyzacji. Charakter przytaczanych przez respondentów argumentów i uzasadnień wskazuje raczej na negatywną ocenę sposobu jego realizacji oraz lęk - prawdopodobnie oparty raczej na stereotypach niż na wiedzy - przed możliwymi konsekwencjami tak radykalnej zmiany dotychczasowego porządku.

Prywatna własność - akceptacja czy niechęć?

Przedmiotem naszego zainteresowania był także stopień społecznego przyzwolenia na zasięg prywatnej własności oraz zachodzące w czasie zmiany stopnia tego przyzwolenia.

Tabela 1

w procentach

Oceniane obiekty	Czy Pana(i) zdaniem, następujące obiekty powinny być tylko państwowe, tylko prywatne, czy zarówno państwowe, jak i prywatne?					
	tylko państwowe		tylko prywatne		zarówno państwowe, jak i prywatne	
	' 91	' 93	' 91	' 93	' 91	' 93
Hotele	11	11	28	15	56	69
Banki	22	32	15	6	58	58
Hurtownie	11	14	32	22	52	59
Sklepy	7	10	35	26	57	62
Szkoły	54	59	3	1	41	38
Szpitala	60	64	4	3	34	31
Wielkie zakłady przemysłowe	58	65	11	5	34	31
Małe zakłady przemysłowe	7	12	56	39	33	45

W tabeli pominięto kategorię "trudno powiedzieć".

Liczba zwolenników wyłącznie prywatnej własności wszystkich badanych obiektów zmniejszyła się w porównaniu z 1991 r. W odniesieniu do hoteli, hurtowni, sklepów i małych zakładów przemysłowych zaowocowało to wzrostem akceptacji współlistnienia sektora prywatnego i państwowego. W przypadku banków, szkół, szpitali i dużych zakładów przemysłowych zwiększyła się natomiast liczba zwolenników własności wyłącznie państwowej.

Podobne, choć nieco inaczej brzmiące pytanie, dotyczące przyzwolenia społecznego na zasięg prywatyzacji, zadano respondentom w 1990 r.²

² Zob. "Polacy '90. Konflikty i zmiana" (Raport z badań empirycznych), IFiS PAN i ISP PAN, Warszawa, 1991 r.

Tabela 2

w procentach

Oceniane obiekty	Czy należy dopuścić do prywatyzacji następujących dziedzin naszej gospodarki?	
	dopuszczyć bez ograniczeń	w ogóle nie dopuścić
Handel	49	7
Banki	22	19
Wielkie zakłady przemysłowe	12	23
Szpitala	10	48

Porównanie wyników uzyskanych obecnie i przed trzema laty prowadzi do wniosku, że akceptacja wyłącznie państwowej własności (kategorie odpowiedzi "tylko państwowe" i "w ogóle nie dopuścić do prywatyzacji") systematycznie wzrasta, zwłaszcza w odniesieniu do banków, szpitali i dużych zakładów przemysłowych. Być może bezrobocie i spadek poziomu życia, odbierane jako bezpośrednia konsekwencja zmian w gospodarce, których częścią jest prywatyzacja, mogły wpłynąć na większe docenianie dobrodziejstw państwowej własności.

Przyjmując za miarę przyzwolenia na prywatyzację każdego z ocenianych obiektów wielkość odsetka odpowiedzi "powinny być tylko państwowe", otrzymujemy następującą hierarchię obiektów prywatyzacji (najmniejszy odsetek oznacza największe przyzwolenie):

sklepy	10%
hotele	11%
małe zakłady przemysłowe	12%
hurtownie	14%
banki	32%
szkoły	59%
szpitale	64%
wielkie zakłady przemysłowe	65%

Taka hierarchia obiektów prywatyzacji wskazuje, że w świadomości społecznej następuje podział na obiekty, które umownie możemy nazwać instytucjami służebności publicznej (wielkie zakłady przemysłowe, szpitale i szkoły) oraz instytucjami komercyjnymi (hurtownie, małe zakłady przemysłowe, hotele i sklepy). Przyzwolenie na prywatyzację jest zdecydowanie większe w przypadku instytucji komercyjnych. Pośrodku tej skali lokują się banki - oznacza to, że instytucja ta nie jest jednoznacznie postrzegana przez respondentów - ani jako służebna, ani jako komercyjna. Potwierdzeniem otrzymanej hierarchii obiektów prywatyzacji są wyniki analizy czynnikowej, w której wyodrębniono dwa czynniki, podporządkowane omówionemu schematowi.

Tabela 3

Oceniane obiekty	Czynnik I	Czynnik II
Sklepy	0.81	
Hurtownie	0.78	
Małe zakłady przemysłowe	0.69	
Hotele	0.68	
Banki	0.36	0.51
Szpitala		0.84
Szkoły		0.82
Wielkie zakłady przemysłowe		0.60

Powody deklarowanego przyzwolenia (bądź jego braku) na prywatyzowanie wymienionych w pytaniu obiektów mogą być związane z cechami socjodemograficznymi respondentów. Akceptacja prywatnej własności zależy przede wszystkim, o czym wspomniano wcześniej, od poziomu wykształcenia respondenta, wysokości dochodów oraz przynależności do określonej grupy społeczno-zawodowej. Szczególnie duże różnice dostrzec można w przypadku obiektów, które umownie określiliśmy jako instytucje służebności publicznej.

Współistnienie sektora państwowego i prywatnego w tych dziedzinach zdecydowanie preferuje kadra kierownicza, inteligencja, prywatni przedsiębiorcy oraz respondenci z wyższym wykształceniem, uzyskujący wysokie dochody. Zdecydowanymi zwolennikami wyłącznie państwowej własności szkół, szpitali i wielkich zakładów przemysłowych są robotnicy niewykwalifikowani, rolnicy, respondenci z wykształceniem podstawowym i osoby, w których rodzinach dochód na osobę nie przekracza 500 tys. zł.

Można zauważyć wyłonienie się swego rodzaju "grup interesu", które zdają się sprowadzać problem do poziomu własnych potrzeb i powiązań z daną instytucją. Za wyłącznie państwową własnością szpitali opowiadają się częściej respondenci starsi i uzyskujący najniższe dochody niż młodzi i lepiej sytuowani; za państwową własnością szkół - również ankietowani, których dochody nie przekraczają miesięcznie 500 tys. zł na osobę; robotnicy niewykwalifikowani częściej niż inni optują za wyłącznie państwową własnością dużych i małych przedsiębiorstw przemysłowych. Poparcie dla państwowej własności może więc oznaczać w istocie lęk przed utratą dostępności do pewnych dóbr czy świadczeń (bezpłatna opieka lekarska i nauka, pewność zatrudnienia).

Jak już wspomnieliśmy, wśród respondentów negatywnie oceniających prywatyzację tylko niewielu neguje samą ideę tego procesu, jego sens i celowość. Spostrzeżenie to potwierdza dalsza analiza uzyskanych danych. Spośród respondentów wyodrębniono grupę zwolenników monopolu państwa we wszystkich wymienionych dziedzinach. Zarówno niewielka liczba tych osób (3% w całej zbiorowości), jak i ich charakterystyka skłaniają do przypuszczeń, że absolutny sprzeciw wobec prywatyzacji jest podyktowany brakiem wiedzy na ten temat. Są to bowiem przeważnie kobiety - emerytki, z wykształceniem podstawowym, zamieszkałe na wsi, a więc osoby, które, jak wynika z innych badań, znajdują się w grupie respondentów najmniej interesujących się wydarzeniami w kraju i mających na ich temat najmniejszą wiedzę.

Stwierdzono istnienie zależności statystycznych pomiędzy oceną przebiegu prywatyzacji a opinią o pożądanym rodzaju własności ocenianych obiektów. Osoby pozytywnie oceniające proces przekształceń własnościowych częściej dają przyzwolenie na wyłącznie prywatną własność poszczególnych obiektów.

Dotychczasowe posunięcia prywatyzacyjne utrwaliły się w świadomości co najmniej połowy dorosłej ludności kraju - co drugi dorosły obywatel potrafi poprawnie wymienić (w odpowiedzi na pytanie otwarte) nazwę przynajmniej jednego sprywatyzowanego lub będącego w stadium prywatyzacji przedsiębiorstwa.

Nie potrafiła wymienić nazwy żadnego z przedsiębiorstw, których akcje są na giełdzie niemal połowa badanych (45%). Spośród nich niecałe 10% stanowią wypowiedzi świadczące, że respondent zetknął się z zagadnieniem sprzedaży akcji danego przedsiębiorstwa, ale nie zapamiętał jego nazwy (podawano niedokładne brzmienie nazwy lub określano ją w sposób opisowy). Co czwarty ankietowany przyznaje, że nie wie, nie słyszał o takich przedsiębiorstwach, a co dziesiąty deklaruje brak zainteresowania.

Największą znajomość nazw sprywatyzowanych przedsiębiorstw wykazali prywatni przedsiębiorcy oraz inteligencja, kadra kierownicza i pracownicy umysłowi, najmniejszą zaś robotnicy niewykwalifikowani i rolnicy.

Tabela 4

w procentach

Grupa społeczno-zawodowa	Znajomość nazw przedsiębiorstw sprywatyzowanych w publicznej ofercie	
	zna	nie zna
Inteligencja, kadra kierownicza	84	16
Pozostali pracownicy umysłowi	83	17
Pracownicy handlu i usług	57	43
Robotnicy wykwalifikowani	64	36
Robotnicy niewykwalifikowani	37	63
Rolnicy	46	54
Właściciele prywatnych przedsiębiorstw	88	12

Spośród przedsiębiorstw, których akcje są notowane na giełdzie, respondenci wymieniali najczęściej:

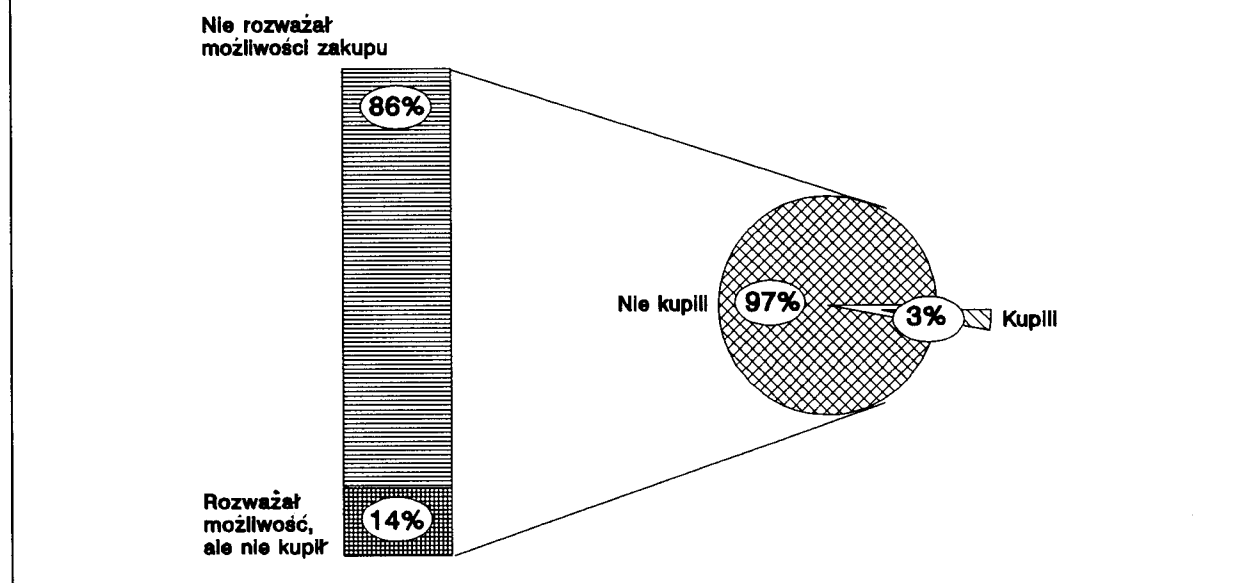
Wedel	28%
Kable	24%
Żywiec	21%
Exbud	18%
Tonsil	18%
Próchnik	16%
Krosno	13%
Okocim	12%
Swarzędz	12%

Wymienianie niektórych nazw częściej niż innych może wynikać z łatwości ich zapamiętania związanego z nasuwającymi się skojarzeniami, np. Wedel - słodycze, Żywiec - piwo oraz z częstszego ich pojawiania się w środkach masowego przekazu.

Aktywny udział w prywatyzacji

Posiadanie akcji któregoś ze sprywatyzowanych przedsiębiorstw zadeklarowało niespełna 3% respondentów (jest to więc liczba, która mieści się w granicach błędu statystycznego). Decyzję nabycia akcji uzasadniali oni przede wszystkim nadzieją na osiągnięcie zysku - potraktowali tę transakcję jako lokatę pieniędzy.

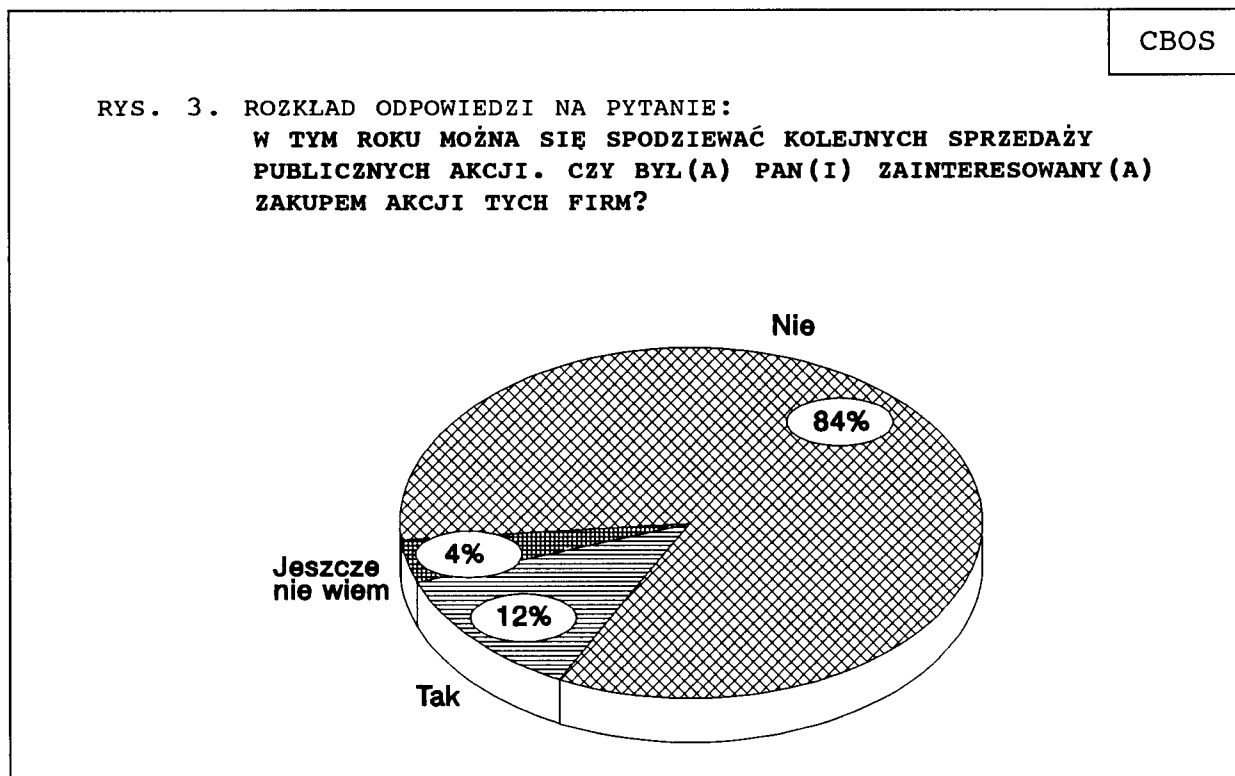
RYS. 2. ROZKŁAD ODPOWIEDZI NA PYTANIE:
**CZY PAN(I) KUPIŁ(A) AKCJE KTÓREGOŚ Z PRYWATYZOWANYCH
PRZEDSIĘBIORSTW LUB ROZWAŻAŁ TAKĄ MOŻLIWOŚĆ?**

Spośród osób, które nie posiadają akcji (97%), możliwość ich nabycia rozważało w przeszłości 14% ankietowanych. Byli to przede wszystkim pracownicy umysłowi, właściciele prywatnych przedsiębiorstw, przedstawiciele kadry kierowniczej oraz osoby, w których rodzinach dochód na osobę przekracza 2 mln zł. O ostatecznej decyzji rezygnacji z zakupu zadecydowały najczęściej względy finansowe - brak pieniędzy na tego rodzaju inwestycje (64%). Odstąpienie od zamiaru kupna uzasadniano też niechęcią do podejmowania ryzyka (10%) i niedoinformowaniem o możliwościach nabycia akcji (8%).

Osoby, które w ogóle nie rozważały możliwości nabycia akcji, zapytane o przyczynę tego braku zainteresowania, również najczęściej wskazywały brak pieniędzy (77%). Nie uprawnia to jednak do wniosku, że gdyby mieli pieniądze, to kupiliby akcje. Wypowiedzi respondentów nie sugerują takiej możliwości, a 13% ankietowanych stwierdza wprost, że kupno akcji jest dla nich abstrakcją, w żaden sposób nie przystającą do ich rzeczywistych potrzeb i problemów.

Zainteresowanie zakupem w przyszłości akcji kolejnych prywatyzowanych przedsiębiorstw wyraziło 12% respondentów. Deklarowali je najczęściej właściciele prywatnych firm, przedstawiciele kadry kierowniczej, pracownicy umysłowi, osoby mające wysokie dochody.

Decyzja o nabyciu akcji zależy będzie przede wszystkim od osobistych możliwości finansowych. Zdecydowanie mniejszy wpływ będzie miało zaufanie do firmy i sytuacja gospodarcza kraju, a ceny akcji i wahania kursu giełdowego są dla przyszłych nabywców w zasadzie bez znaczenia.

CBOS

Od czego będzie zależać Pana(i) decyzja o ewentualnym zakupie akcji?

Od wahań giełdowego kursu akcji	1%
Od zaufania do firmy	5%
Od sytuacji gospodarczej kraju	3%
Od osobistych możliwości finansowych	14%
Od ceny akcji	1%
Nie kupię akcji	76%

Na pytanie zadane w 1990 r.³ o zamiar kupna akcji któregoś z prywatyzowanych przedsiębiorstw, twierdząco odpowiedziało 5% ankietowanych. Dzisiaj, po trzech latach, liczba posiadaczy akcji jest bardzo zbliżona. Obecnie chęć nabycia akcji deklaruje 12% ankietowanych. Można się zatem spodziewać, że porównywalnie wzrośnie liczba właścicieli akcji.

Respondenci deklarujący chęć nabycia akcji wykazali największe zainteresowanie akcjami banków i przedsiębiorstw przetwórstwa spożywczego. Mniej potencjalnych nabywców miałyby akcje przedsiębiorstw przemysłu ciężkiego, lekkiego i elektronicznego, przedsiębiorstw budowlanych, usługowych i firm handlowych.

Stosunek do prywatyzacji - zróżnicowanie regionalne

Analiza danych dowodzi, że stosunek do prywatyzacji jest związany z regionem, z którego pochodzą respondenci.

Najlepiej oceniają przebieg procesu przekształceń własnościowych mieszkańcy regionu wschodniego - przeciętnie dwukrotnie częściej niż ankietowani z innych regionów wyrażają oni opinię, że prywatyzacja jest działaniem właściwym, dobrym dla kraju. Rzadziej niż inni wypowiadają się natomiast o tempie i skutkach tego procesu. Interesujące jest jednak, że deklarowanej pozytywnej postawie wobec prywatyzacji jednocześnie towarzyszy większa niż w innych regionach niechęć do prywatnej własności, nieznanostwo przedsiębiorstw "gieldowych" i brak zainteresowania kupowaniem akcji.

Mieszkańcy regionów północnego, zachodniego i południowo-zachodniego oceniają prywatyzację przez pryzmat tempa i konsekwencji. Częściej niż respondenci z innych regionów kraju krytykują tempo przemian, wskazują na towarzyszący im chaos, bałagan, rosnące bezrobocie, nieprzemyślane decyzje władz. Jednocześnie respondenci reprezentujący te właśnie

³ Badanie "Aktualne problemy i wydarzenia" (11) przeprowadzono w dniach 7-12 grudnia 1990 r., ogólnopolska losowa próba dorosłej ludności (N=1475).

regiony w dużo większym stopniu niż inni zgodziliby się na wyłącznie prywatną własność sklepów, hoteli, zakładów przemysłowych i innych obiektów. Częściej potrafią wymienić nazwy przedsiębiorstw, których akcje sprzedano w publicznej ofercie, kilkakrotnie częściej niż mieszkańcy regionu wschodniego rozważali możliwość nabycia akcji w przeszłości i są bardziej zainteresowani ich zakupem w przyszłości.

Jak wspomniano wcześniej, negatywne oceny tempa i skutków prywatyzacji nie są tożsame ze sprzeciwem wobec samego procesu. Potwierdzeniem tej tezy zdają się być opinie mieszkańców regionu północnego, zachodniego i południowo-zachodniego. Aktywniejszy niż w innych regionach udział w procesie przekształceń, a więc bliższy kontakt z nimi, może skłaniać do krytycznych ocen, ale jednocześnie dowodzi pozytywnej postawy wobec prywatyzacji jako kierunku zmian w kraju. Natomiast mieszkańcy regionu wschodniego akceptują prywatyzację jedynie pozornie - pozytywnie reagują na hasło, lecz odrzucają ją na poziomie konkretnych rozwiązań.

Różnice w stosunku do procesu przemian własnościowych mogą być wynikiem odmiennych tradycji oraz charakterystyki społeczno-demograficznej regionów.

★

★

★

Uzyskane dane wskazują, że większość społeczeństwa ocenia przebieg prywatyzacji negatywnie, lecz zastrzeżenia dotyczą przede wszystkim sposobu jej realizacji. Nie można ich zatem traktować jako sprzeciwu wobec samego procesu. Postrzegane przez respondentów niekorzystne skutki prywatyzacji, np. bezrobocie, często nie są faktycznie bezpośrednimi konsekwencjami tego procesu, lecz wynikiem szerszych zmian w gospodarce. Nie zmienia to jednak faktu, że prywatyzacja kojarzy się z negatywnymi procesami społecznymi i wciąż budzi lęk i niepewność. Wywołuje to prawdopodobnie niechęć do przekazywania w prywatne ręce wielkich zakładów przemysłowych oraz obiektów użyteczności publicznej - szkół, szpitali, wielkich zakładów przemysłowych. Chęć osobistego włączenia się w prywatyzację przez zakup akcji prywatyzowanych przedsiębiorstw ma niewielki zasięg i ogranicza się właściwie do wąskiej grupy osób najlepiej wykształconych i najzamożniejszych. Stosunek do prywatyzacji jest

różny w różnych regionach kraju. Prywatna własność budzi największą niechęć wśród mieszkańców regionu wschodniego, natomiast zwolennicy prywatyzacji, deklarujący chęć wzięcia aktywnego udziału w tym procesie, rekrutują się przede wszystkim z regionów zachodnich i północnego.

Odpowiedź na pytanie, czy chcemy prywatyzacji, jest jednak pozytywna. Chcemy prywatyzacji, ale prowadzonej szybciej i sprawniej. Chcemy również więcej o niej wiedzieć, aby naszych opinii nie kształtował przede wszystkim lęk przed jej możliwymi skutkami.

A N E K S

Tabela 1. Czy uważa Pan(i), że prywatyzacja przebiega prawidłowo?

(%)

	Tak	Nie	Trudno powiedzieć	Liczba osób
Ogółem	10	66	24	1166
Płeć				
Mężczyźni	12	70	18	537
Kobiety	8	62	30	628
Wiek				
18 do 25 lat	16	61	22	122
26-34	8	71	21	182
35-45	9	73	18	325
46-55	6	76	17	157
56 i więcej	11	55	34	378
Wykształcenie				
Podstawowe	10	56	35	466
Zasadnicze zawodowe	13	68	19	299
Średnie	8	74	18	313
Wyższe	8	82	9	85
Miejsce zamieszkania				
Wieś	10	62	28	488
Miasto do 20 tys.	8	67	25	159
od 21 do 100 tys.	11	70	20	198
101-500 tys.	11	67	22	180
501 tys. i więcej mieszk.	9	71	19	140
Grupa społeczno - zawodowa				
Inteligencja, kadra kierownicza	11	82	7	89
Pozostali pracownicy umysłowi	7	76	17	131
Pracownicy handlu i usług	8	73	19	63
Robotnicy wykwalifikowani	13	69	18	263
Robotnicy niewykwalifikowani	7	55	38	69
Rolnicy	11	62	27	162
Właściciele przedsiębiorstw prywatnych	3	87	10	31
Emeryci i renciści	9	57	34	344
Region				
Północny	4	74	22	158
Zachodni	11	76	12	106
Środkowozachodni	6	68	26	179
Środkowy	8	71	21	191
Wschodni	18	49	33	141
Południowo-wschodni	9	65	25	197
Południowo-zachodni	14	60	26	194
Dochody na jedną osobę				
Poniżej 500 tys.zł	8	61	31	103
500 tys. - 999 tys.	10	64	26	344
1000 tys. - 1499 tys.	9	64	28	318
1500 tys. - 1999 tys.	11	70	19	165
2000 tys. i powyżej	13	73	15	175

Tabela 2. Czy, Pana(i) zdaniem, szkoły powinny być:

(%)

	tylko państwowe	tylko prywatne	zarówno państwowe jak i prywatne	Trudno powiedzieć	Liczba osób
Ogółem	59	1	39	2	1196
Płeć					
Mężczyźni	58	1	40	1	550
Kobiety	60	1	37	2	645
Wiek					
18 do 25 lat	54	2	44	1	125
26-34	52	1	46	1	187
35-45	57	1	42	0	330
46-55	61	0	39	0	163
56 i więcej	66	1	30	4	389
Wykształcenie					
Podstawowe	72	1	25	3	480
Zasadnicze zawodowe	65	1	34	0	308
Średnie	44	1	54	1	319
Wyższe	21	2	76	1	86
Miejsce zamieszkania					
Wieś	69	1	29	2	503
Miasto do 20 tys.	52	1	44	2	161
od 21 do 100 tys.	57	0	42	0	203
101-500 tys.	52	1	45	1	185
501 tys. i więcej mieszk.	43	2	52	2	143
Grupa społeczno - zawodowa					
Inteligencja, kadra kierownicza	26	2	71	1	89
Pozostali pracownicy umysłowi	43	0	57	0	136
Pracownicy handlu i usług	49	2	48	2	65
Robotnicy wykwalifikowani	60	0	39	0	269
Robotnicy niewykwalifikowani	75	3	20	1	69
Rolnicy	78	1	20	1	164
Właściciele przedsiębiorstw prywatnych	38	0	63	0	32
Emeryci i renciści	65	1	31	4	357
Region					
Północny	46	1	51	2	162
Zachodni	51	1	47	1	107
Środkowozachodni	57	2	41	1	185
Środkowy	59	0	37	4	198
Wschodni	71	2	26	1	147
Południowo-wschodni	72	0	27	0	202
Południowo-zachodni	54	1	44	1	195
Dochody na jedną osobę					
Poniżej 500 tys.zł	82	3	15	0	108
500 tys. - 999 tys.	71	1	27	1	350
1000 tys. - 1499 tys.	57	1	39	2	325
1500 tys. - 1999 tys.	49	0	48	3	171
2000 tys. i powyżej	31	1	68	1	180

Tabela 3. Czy, Pana(i) zdaniem, szpitale powinny być:

(%)

	tylko państwowe	tylko prywatne	zarówno państwowe jak i prywatne	Trudno powiedzieć	Liczba osób
Ogółem	64	3	31	2	1196
Płeć					
Mężczyźni	64	3	31	1	550
Kobiety	64	2	31	2	645
Wiek					
18 do 25 lat	64	5	30	1	125
26-34	57	4	38	1	187
35-45	59	4	37	0	330
46-55	64	0	34	2	163
56 i więcej	73	1	22	4	389
Wykształcenie					
Podstawowe	77	1	19	3	480
Zasadnicze zawodowe	69	5	26	0	308
Średnie	50	2	46	2	319
Wyższe	33	6	60	1	86
Miejsce zamieszkania					
Wieś	74	2	22	2	503
Miasto do 20 tys.	61	4	34	2	161
od 21 do 100 tys.	64	3	31	2	203
101-500 tys.	59	3	38	1	185
501 tys. i więcej mieszk.	43	4	50	3	143
Grupa społeczno - zawodowa					
Inteligencja, kadra kierownicza	35	3	61	1	89
Pozostali pracownicy umysłowi	46	2	49	2	136
Pracownicy handlu i usług	66	2	31	2	65
Robotnicy wykwalifikowani	65	5	30	0	269
Robotnicy niewykwalifikowani	81	0	17	1	69
Rolnicy	79	2	18	1	164
Właściciele przedsiębiorstw prywatnych	34	13	53	0	32
Emeryci i renciści	70	1	24	4	357
Region					
Północny	54	4	41	1	162
Zachodni	59	4	36	1	107
Środkowozachodni	66	1	32	1	185
Środkowy	68	2	26	4	198
Wschodni	75	3	19	3	147
Południowo-wschodni	74	1	24	0	202
Południowo-zachodni	54	4	39	3	195
Dochody na jedną osobę					
Poniżej 500 tys.zł	83	1	15	1	108
500 tys. - 999 tys.	73	4	22	1	350
1000 tys. - 1499 tys.	64	2	32	2	325
1500 tys. - 1999 tys.	58	4	34	4	171
2000 tys. i powyżej	42	2	55	2	180

Tabela 4. Czy, Pana(i) zdaniem, wielkie zakłady przemysłowe powinny być:

(%)

	tylko państwowe	tylko prywatne	zarówno państwowe jak i prywatne	Trudno powiedzieć	Liczba osób
Ogółem	65	5	25	4	1194
Płeć					
Mężczyźni	62	6	29	3	550
Kobiety	68	4	22	6	643
Wiek					
18 do 25 lat	52	9	35	4	125
26-34	54	7	35	4	187
35-45	64	4	29	4	329
46-55	74	2	24	1	163
56 i więcej	74	4	15	7	388
Wykształcenie					
Podstawowe	74	3	16	6	480
Zasadnicze zawodowe	67	6	24	4	307
Średnie	57	5	35	3	318
Wyższe	44	9	43	3	86
Miejsce zamieszkania					
Wieś	69	4	22	5	503
Miasto do 20 tys.	61	4	30	4	161
od 21 do 100 tys.	65	4	27	4	202
101-500 tys.	70	5	22	3	184
501 tys. i więcej mieszk.	52	9	31	7	143
Grupa społeczno - zawodowa					
Inteligencja, kadra kierownicza	47	6	45	2	89
Pozostali pracownicy umysłowi	56	4	36	4	135
Pracownicy handlu i usług	68	5	23	5	65
Robotnicy wykwalifikowani	66	5	26	3	269
Robotnicy niewykwalifikowani	72	7	17	3	69
Rolnicy	70	5	23	3	164
Właściciele przedsiębiorstw prywatnych	50	6	44	0	32
Emeryci i renciści	71	4	17	7	356
Region					
Północny	50	9	36	6	162
Zachodni	64	6	28	2	107
Środkowozachodni	74	4	20	2	184
Środkowy	67	4	22	7	197
Wschodni	63	3	27	6	147
Południowo-wschodni	76	3	19	2	202
Południowo-zachodni	61	6	28	5	195
Dochody na jedną osobę					
Poniżej 500 tys.zł	69	6	19	5	108
500 tys. - 999 tys.	69	5	21	5	350
1000 tys. - 1499 tys.	67	4	24	5	324
1500 tys. - 1999 tys.	65	4	27	4	171
2000 tys. i powyżej	54	7	37	2	179

Tabela 5. Czy, Pana(i) zdaniem, małe zakłady przemysłowe powinny być:

(%)

	tylko państwowe	tylko prywatne	zarówno państwowe jak i prywatne	Trudno powiedzieć	Liczba osób
Ogółem	13	39	45	3	1195
Płeć					
Mężczyźni	8	43	47	2	550
Kobiety	17	36	42	5	644
Wiek					
18 do 25 lat	10	41	49	1	125
26-34	13	42	42	3	187
35-45	9	44	45	2	329
46-55	14	45	40	1	163
56 i więcej	15	31	46	7	389
Wykształcenie					
Podstawowe	19	28	47	6	479
Zasadnicze zawodowe	12	38	48	3	308
Średnie	6	51	42	1	319
Wysze	1	67	31	0	86
Miejsce zamieszkania					
Wies	17	29	50	4	502
Miasto do 20 tys.	13	50	35	2	161
od 21 do 100 tys.	9	41	48	2	203
101-500 tys.	9	42	46	3	185
501 tys. i więcej mieszk.	7	59	30	4	143
Grupa społeczno - zawodowa					
Inteligencja, kadra kierownicza	1	64	35	0	89
Pozostali pracownicy umysłowi	5	52	41	1	136
Pracownicy handlu i usług	9	46	43	2	65
Robotnicy wykwalifikowani	10	39	48	3	269
Robotnicy niewykwalifikowani	25	29	42	4	69
Rolnicy	22	27	50	1	163
Właściciele przedsiębiorstw prywatnych	3	44	53	0	32
Emeryci i renciści	15	34	45	7	357
Region					
Północny	7	55	35	2	161
Zachodni	9	45	45	1	107
Środkowozachodni	14	37	47	2	185
Środkowy	15	39	41	5	198
Wschodni	21	27	48	4	147
Południowo-wschodni	10	27	58	4	202
Południowo-zachodni	11	49	37	4	195
Dochody na jedną osobę					
Poniżej 500 tys.zł	31	25	39	5	107
500 tys. - 999 tys.	13	35	48	4	350
1000 tys. - 1499 tys.	12	38	45	4	325
1500 tys. - 1999 tys.	11	42	46	2	171
2000 tys. i powyżej	4	62	34	0	180

Tabela 6. W tym roku można się spodziewać kolejnych sprzedaży publicznych akcji. Czy był(a)by Pan(i) zainteresowany(a) zakupem akcji tych firm?

(%)

	Tak	Raczej nie	Zdecydowa- nie nie	Liczba osób
Ogółem	12	13	76	1196
Płeć				
Mężczyźni	14	13	73	550
Kobiety	10	13	78	645
Wiek				
18 do 25 lat	10	18	71	125
26-34	20	19	60	187
35-45	14	16	70	330
46-55	12	9	79	163
56 i więcej	5	7	88	389
Wykształcenie				
Podstawowe	5	7	88	480
Zasadnicze zawodowe	11	15	73	308
Średnie	19	18	63	319
Wyższe	22	17	60	86
Miejsce zamieszkania				
Wieś	8	9	84	503
Miasto do 20 tys.	10	16	74	161
od 21 do 100 tys.	14	15	70	203
101-500 tys.	16	15	69	185
501 tys. i więcej mieszk.	17	18	64	143
Grupa społeczno - zawodowa				
Inteligencja, kadra kierownicza	29	16	55	89
Pozostali pracownicy umysłowi	21	26	53	136
Pracownicy handlu i usług	12	25	63	65
Robotnicy wykwalifikowani	13	12	75	269
Robotnicy niewykwalifikowani	7	10	83	69
Rolnicy	9	10	81	164
Właściciele przedsiębiorstw prywatnych	16	13	72	32
Emeryci i renciści	4	7	89	357
Region				
Północny	20	14	66	162
Zachodni	13	15	72	107
Środkowozachodni	12	8	80	185
Środkowy	12	18	71	198
Wschodni	7	5	88	147
Południowo-wschodni	7	18	75	202
Południowo-zachodni	12	10	78	195
Dochody na jedną osobę				
Poniżej 500 tys.zł	10	9	81	108
500 tys. - 999 tys.	8	12	80	350
1000 tys. - 1499 tys.	10	13	77	325
1500 tys. - 1999 tys.	16	11	74	171
2000 tys. i powyżej	20	19	61	180